

Waarom we de opgesloten Soedanezen moeten vrijlaten

Er bestaat niet langer een juridische grond om de Soedaneese migranten die gearresteerd zijn, vast te houden. Tientallen advocaten vreemdelingenrecht vragen om hun vrijlating.

In het Maximiliaanpark in Brussel zijn 138 personen gearresteerd, onder wie 100 Soedanezen. De gearresteerde migranten werden opgesloten nadat ze een bevel hadden gekregen om het grondgebied te verlaten. Er worden zelfs al pogingen tot repatriëring ondernomen.

Zowel in en om het Maximiliaanpark als in de gesloten centra kregen de Soedaneese migranten bezoek van leden van de 'identificatiemissie', die werd opgezet na een akkoord tussen staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken (N-VA) en de Soedaneese ambassade. Over die missie hangt een waas van geheimzinnigheid. De uitleg van premier Charles Michel (MR) heeft het parlement alvast niet overtuigd. Volgens erkende vluchtelingen uit Soedan bestond de missie uit leden van de geheime dienst, die in Soedan opposanten vervolgt, opsluit en martelt.

Verbod op foltering

Eerder deze week heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het bevel van een Soedanees om het grondgebied te verlaten onwettig verklaard. De Raad vond dat bevel een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), dat een verbod inhoudt op foltering of onmenselijke behandeling ([DS 27 september](#)).

Ook met zijn al te gespierde optreden in het Maximiliaanpark, ging de Dienst Vreemdelingenzaken in de fout

De uitspraak bevestigt wat mensenrechtenorganisaties en academici al wekenlang aan de regering proberen uit te leggen. De situatie in Soedan is allesbehalve veilig. Het dictatoriale regime van president Omar al-Bashir regeert er met ijzeren hand. Moord, marteling en verkrachting zijn er aan de orde van de dag. Dit wordt bevestigd in alle toonaangevende rapporten van zowel Human Rights Watch als Amnesty International en door rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Als de Dienst Vreemdelingenzaken onder leiding van Francken meent dat Soedanezen toch direct of indirect via een ander Europees land naar Soedan kunnen worden gerepatriëerd, moet hij vooraf - onderzoeken of er een reëel risico op foltering of onmenselijke behandeling bestaat, aangezien dit op het eerste gezicht wel het geval lijkt te zijn. Pas wanneer dat onderzoek zou uitwijzen dat er geen risico bestaat, kan de dienst een bevel motiveren om het grondgebied te verlaten. Dit onderzoek heeft niet plaatsgevonden en daarmee is artikel 3 van het EVRM geschonden.

Het is opmerkelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen al in juli in een gelijkaardige zaak heeft geoordeeld dat repatriëringen naar Soedan alleen kunnen als artikel 3 niet wordt geschonden. Als je kijkt naar de situatie in Soedan, lijkt dit laatste onwaarschijnlijk. De Dienst Vreemdelingenzaken trekt zich van die uitspraak blijkbaar weinig aan, want twee maanden later wil hij opnieuw overgaan tot uitwijzingen zonder dit te motiveren.

Er bestaat niet langer een juridische grond om de Soedaneese migranten vast te houden. Ze kunnen immers niet worden gerepatriëerd zonder artikel 3 te schenden. Alle Soedanezen die gearresteerd zijn in en om het Maximiliaanpark, zitten vast op grond van een onwettige beslissing. Ze moeten onmiddellijk worden vrijgelaten.

Van de honderd gearresteerde Soedanezen hebben er nog maar een paar een advocaat in de arm genomen, wat erop wijst dat ze amper geïnformeerd worden over hun rechten. Terecht wees de directeur van het Federaal Migratiecentrum Myria erop dat dit een van de pijnpunten is.

De Dienst Vreemdelingenzaken ging tweemaal in de fout. Zijn al te gespierde optreden in en rond het Maximiliaanpark, in samenwerking met de politie, heeft als gevolg dat de mensen wantrouwig zijn tegenover elke procedure en dat ze hun rechten niet kennen. Bovendien worden mensen onwettig opgesloten.

Als advocaten vragen wij de vrijlating van opgesloten Soedanese migranten en de onmiddellijke stopzetting van de samenwerking met agenten van de Soedanese dictatuur.

Deze tekst is geschreven door Benoit Dhondt, Rigte Jeeninga, Pierre Robert, Mieke Van Den Broeck en Mieke Van Laer en is mee ondertekend door 37 andere advocaten vreemdelingenrecht. Kati Verstrepen; Luc Denys; Hilde Van Vreckom; Sylvie Micholt; Brecht De Schutter; Isabelle Fontignie; Bobber Loos; Joost Depotter; Margot De Vuyst; Wout Vandoren; Evelien Verstraeten; Katrin Verhaegen; Tristan Wibault; Johannes Baelde; Noemi Desguin; Oriane Todts; Guillaume Lys; François Roland; Bart Vantieghem; Jana Schellemans; Marthe Van Beurden; Jan De Lien; Raf Jaspers; Hind Riad; Caroline Driesen; Falke Van Der Schueren; Pieter Staes; Laetitia Parmentier; Caroline Lejeune; Cecile Ghymers; Damien Dupuis; Catherine Nepper; Yannick Tshibangu; Louise Diagre; Samira Gazzaz; Estelle Didi; Isabelle De Viron.